

การวิเคราะห์ขอมูลและการอภิปรายผล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่แบบวัดทัศนคติแบบบังคับบัญชา และแบบวิชาชีพ ซึ่งมีลักษณะของ Two Forced-Choice ดังนั้นขอมูลที่ปรากฏ จะมีลักษณะเป็นสองแนวทาง (Bipolar) สัมพันธ์กัน กล่าวคือ หากขอมูลหนึ่งมี คะแนนสูง ขอมูลอีกด้านหนึ่งก็จะต่ำ สัมพันธ์กัน เช่นนี้ไปตลอด ดังนั้นเพื่อความ สะดวกในการเสนอขอมูล มักจะนิยมเสนอขอมูลเพียงด้านใดด้านหนึ่งเพียงด้าน เดียวเท่านั้น นอกจากนี้ธรรมชาติของทัศนคติแบบบังคับบัญชา และแบบวิชาชีพก็มี ทิศทางตรงกันข้ามอยู่แล้ว ดังการศึกษาของ เวิน เค ฮอย และ เซซิล จี มีสเกล (Wayne K. Hoy and Cecil G. Miskel)¹ ปีเตอร์ เอ็ม บลาว และ ริชาร์ด คัมบลิว สกอต (Peter M. Blau and Richard W. Scott)² โรนัลด์ จี คอว์วิน (Ronald G. Corwin)³ จอร์จ เอ มิลเลอร์ (George A. Miller)⁴ และ ริชาร์ด เอช ฮอลล์ (Richard H. Hall)⁵

¹Wayne K. Hoy and Cecil G. Miskel, Educational Administration: Theory, Research, and Practice: 71.

²Peter M. Blau and Richard W. Scott, Formal Organization: A Comparative Approach: 63.

³Ronald G. Corwin, A Sociology of Education: 231.

⁴George A. Miller, Professional in Bureaucracy: 166.

⁵Richard H. Hall, Occupation and Social Structure: 110-111.

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเฉพาะด้านทัศนคติแบบวิชาชีพ โดยแบ่งการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็นสามตอน กล่าวคือ ตอนที่หนึ่ง ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น ซึ่งเกี่ยวกับสถานการณ์ ผลงานที่ผ่านมา ความคิดเห็นในทางต่าง ๆ รวมทั้งผลการขอความที่แสดงถึงทัศนคติแบบบังคับบัญชา และแบบวิชาชีพ ตอนที่สอง เสนอผลการทดสอบสมมุติฐานที่ใดกำหนดไว้ ตอนที่สาม เสนอผลการศึกษาเพิ่มเติมนอกเหนือจากตอนที่หนึ่งและตอนที่สอง รายละเอียดของแต่ละตอน ปรากฏดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์ ผลงานที่ผ่านมา ความคิดเห็นในทางต่าง ๆ รวมทั้งผลการขอความที่แสดงถึงทัศนคติแบบบังคับบัญชา และแบบวิชาชีพ ก็รายละเอียดที่แสดงไว้ในตารางที่ 4-11 ต่อไปนี้

ตารางที่ 4 แสดงสถานการณ์ของอาจารย์วิทยาลัยครู

ข้อที่	จำนวน	ร้อยละ
1. อายุ		
1. 25 ปีและต่ำกว่า	1	0.2
2. 26-30 ปี	53	13.0
3. 31-35 ปี	149	36.6
4. 36-40 ปี	100	24.6
5. 41-45 ปี	50	12.3
6. 46-50 ปี	29	7.1
7. 51 ปี ขึ้นไป	25	6.4

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ข้อ	จำนวน	ร้อยละ
2. วุฒิการศึกษา		
1. ปริญญาตรี	143	35.1
2. สูงกว่าปริญญาตรี	264	64.8
3. สถานภาพในตำแหน่งบริหาร		
1. อธิการ	7	1.7
2. รองอธิการ	19	4.7
3. หัวหน้าคณะวิชา	19	4.7
4. หัวหน้าสำนักงานอธิการ	4	1.0
5. หัวหน้าภาควิชา	103	25.3
6. หัวหน้าแผนก	49	12.0
7. ไม่มีตำแหน่งบริหาร	206	50.6
4. สถานภาพในตำแหน่งทางวิชาการ		
1. อาจารย์	378	92.9
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์	23	5.9
3. รองศาสตราจารย์	4	1.0
4. ศาสตราจารย์	1	0.2

จากตารางที่ 4 พบว่า กลุ่มตัวอย่างของการวิจัย ครั้งนี้ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 31-35 ปี
 กลุ่มร้อยละ 36.6 ของอายุระหว่าง 46-50 ปี และ 51ปีขึ้นไปมี ร้อยละ 6.7 ในเรื่อง
 วุฒิการศึกษามีร้อยละ 64.8 มีวุฒิสูงกว่าปริญญาตรี และมีตำแหน่งทางบริหารมีรวมกัน
 คิดเป็นร้อยละ 49.4 ในจำนวนร้อยละ 25.3 เป็นหัวหน้าภาควิชา ส่วนสถานภาพในตำแหน่ง
 ทางวิชาการนั้นพบว่าตำแหน่ง ผ.ศ ร.ศ ศ.จ รวมกันแล้วมีร้อยละ 7.1 และอีกร้อย
 ละ 92.9 มีตำแหน่งทางวิชาการ เป็นอาจารย์

ตารางที่ 5 แสดงจำนวนอาจารย์วิทยาลัยครูที่เกี่ยวข้องกับการให้ความสำคัญต่องานสอน งานวิจัย และงานบริหาร

ข้อที่	จำนวน	ร้อยละ
5. ะหวางงานสอนและงานวิจัย		
1. เน้นหนักงานวิจัย	8	1.9
2. พึ่งสองอย่างแต่ เน้นงานวิจัย	37	9.1
3. พึ่งสองอย่างแต่ เน้นงานสอน	227	55.8
4. เน้นหนักงานสอน	135	33.1
6. ะหวางงานสอนและงานบริหาร		
1. เน้นหนักงานบริหาร	15	3.6
2. พึ่งสองอย่างแต่ เน้นงานบริหาร	52	12.8
3. พึ่งสองอย่างแต่ เน้นงานสอน	212	52.1
4. เน้นหนักงานสอน	128	31.4

จากตารางที่ 5 ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับงานสอนและงานวิจัยนั้น พบว่าอาจารย์ที่เน้นหนักงานสอนร่วมกับอาจารย์ที่ให้ความสำคัญทั้งงานสอนและงานวิจัยแต่ เน้นงานสอนค่อนข้างมาก มีจำนวนร้อยละ 55.8 ส่วนอาจารย์ที่เน้นหนักงานวิจัยร่วมกับอาจารย์ที่ให้ความสำคัญทั้งงานวิจัยและงานสอนแต่ เน้นงานวิจัยค่อนข้างมากนั้นมีจำนวนร้อยละ 9.1 ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับงานสอนและงานบริหารนั้นพบว่าอาจารย์ที่เน้นหนักงานสอนและ เน้นงานบริหารอยู่บ้าง รวมกันคิดเป็นร้อยละ 31.4 ส่วนอาจารย์ที่เน้นหนักงานบริหาร และ เน้นงานสอนอยู่บ้างรวมกันคิดเป็นร้อยละ 16.4

ตารางที่ 6 แสดงจำนวนอาจารย์วิทยาลัยครู เกี่ยวกับการศึกษาต่อและการมองอนาคต
ในคานอาชีพการงาน

ข้อที่	จำนวน	ร้อยละ
7. อนาคตในคานอาชีพการงาน		
1. ต้องการหางานอยู่ที่เดิม	227	55.8
2. ต้องการไปอยู่วิทยาลัยครู หรือ มหาวิทยาลัยอื่น	101	24.8
3. ต้องการ เปลี่ยนงาน	79	19.4
8. เกี่ยวกับการศึกษา		
1. โกร้บปริญญา เอกแล้ว	19	4.7
2. ต้องการศึกษาคต่อ	276	67.8
3. ไม่ต้องการศึกษาคต่อ	112	27.5

จากตารางที่ 6 ที่เกี่ยวกับการมองอนาคตในคานอาชีพการงาน พบว่าอาจารย์ร้อยละ 55.8 ต้องการหางานอยู่ที่เดิม ส่วนอาจารย์ที่ต้องการไปอยู่สถาบันอื่นและต้องการ เปลี่ยนงานมีจำนวนรวมกันคิดเป็นร้อยละ 44.2 ในส่วนที่เกี่ยวกับการศึกษานั้นพบว่ร้อยละ 4.7 โกร้บปริญญาเอกแล้ว ร้อยละ 67.8 ต้องการศึกษาคต่อซึ่งมีจำนวนมาก ส่วนที่ไม่ต้องการศึกษาต่อมีจำนวนร้อยละ 27.5

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 7 แสดงจำนวนอาจารย์วิทยาลัยครูที่เกี่ยวกับการสร้างผลงานทางวิชาการ

ข้อ	จำนวน	ร้อยละ
9. การเขียนบทความทางวิชาการ		
1. เคย	69	17.1
2. ไม่เคย	338	82.9
10. การเขียนเอกสารประกอบการสอน		
1. ไม่เคยเขียน	92	22.6
2. เขียน 1 - 2 ชิ้น	185	45.5
3. เขียน 3 - 4 ชิ้น	89	21.9
4. เขียน 5 ชิ้นขึ้นไป	41	10.1
13. การทำวิจัยนอกเหนือจากวิทยานิพนธ์		
1. ทำ	136	33.4
2. ไม่ทำ	271	66.5

จากตารางที่ 7 ที่เกี่ยวกับการ เคยและไม่เคยเขียนบทความทางวิชาการนี้พบว่า อาจารย์ร้อยละ 82.9 ไม่เคยเขียนบทความทางวิชาการ สำหรับในด้านการเขียนเอกสารประกอบการสอนนี้พบว่า อาจารย์ที่ไม่เคยเขียนเลยมีจำนวนร้อยละ 22.6 ส่วนที่เคยเขียนบ้างรวมกันแล้วคิดเป็นร้อยละ 77.5 ส่วนใหญ่จะเขียนเพียง 1 - 2 ชิ้นเท่านั้น ในส่วนที่เกี่ยวกับการวิจัยพบว่าอาจารย์ร้อยละ 66.5 ไม่ได้ทำการวิจัยที่ได้ทำมีร้อยละ 33.4

ตารางที่ 8 แสดงจำนวนอาจารย์วิทยาลัยครู เกี่ยวกับการให้บริการทางวิชาการ

ข้อ	จำนวน	ร้อยละ
11. การให้คำปรึกษาทางวิชาการ แก่นักศึกษาต่อสัปดาห์		
1. ไม่เคยให้คำปรึกษา	108	226.5
2. 1 - 2 ครั้ง	173	42.5
3. 3 - 4 ครั้ง	65	16.0
4. 5 ครั้ง ขึ้นไป	61	15.0
12. การเข้าร่วมกิจกรรมทางวิชาการ ระดับชาติ		
1. เคย	109	226.8
2. ไม่เคย	298	73.2
14. การบริการทางวิชาการแก่ชุมชน		
1. ยังไม่เพียงพอ	356	87.5
2. เพียงพอแล้ว	51	12.5

จากตารางที่ 8 ในด้านการให้คำปรึกษาทางวิชาการแก่นักศึกษานั้น อาจารย์ร้อยละ 26.5 ไม่เคยให้คำปรึกษาเลย ที่เคยให้คำปรึกษามีร้อยละ 73.5 ซึ่งส่วนใหญ่ให้คำปรึกษาเพียง 1 - 2 ครั้ง เกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมทางวิชาการระดับชาตินั้น อาจารย์ร้อยละ 26.8 เคยเข้าร่วม นอกนั้นไม่เคย นอกจากนั้นพบว่าอาจารย์ร้อยละ 87.5 เห็นว่าการบริการทางวิชาการแก่ชุมชนของวิทยาลัยครูยังไม่เพียงพอ

ตารางที่ 9 แสดงจำนวนอาจารย์วิทยากรที่เกี่ยวกับสาขาปริญญาที่ได้รับ และสาขาวิชา
ที่กำลังสอนในปัจจุบัน

ข้อ ชดท	จำนวน	ร้อยละ
15. สาขาวิชาของปริญญาสูงสุด		
1. สาขาการศึกษา	321	78.8
2. นอกสาขาการศึกษา	86	21.1
16. สาขาวิชาที่สอนในปัจจุบัน		
1. สาขาการศึกษาทั้งสิ้น	178	43.7
2. สาขาการศึกษา เป็นส่วนใหญ่	101	24.8
3. นอกสาขาการศึกษา เป็นส่วนใหญ่	68	16.7
4. นอกสาขาการศึกษาทั้งสิ้น	60	14.7

จากตารางที่ 9 พบว่าอาจารย์ละ 78.8 ได้รับปริญญาสูงสุดในสาขาการศึกษา ที่
เหลือร้อยละ 21.1 อยู่นอกสาขาการศึกษา สำหรับสาขาวิชาที่สอนพบว่าอาจารย์ที่สอนในสาขา
การศึกษาเกือบทั้งหมดมีอัตราร้อยละ 68.5 ส่วนอาจารย์ที่สอนนอกสาขาการศึกษาแทบทั้งสิ้น
มีจำนวนร้อยละ 31.4

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 10 แสดงจำนวนอาจารย์วิทยาลัยครูที่เกี่ยวกับความคิดเห็นต่อนโยบายประกอบวิชาชีพ

ข้อ ข้อที่	จำนวน	ร้อยละ
17. วิชาชีพครูจำเป็นต้องมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ		
1. จำเป็นต้องมี	314	77.2
2. ไม่จำเป็นต้องมี	93	22.8

จากตารางที่ 10 พบว่า อาจารย์ร้อยละ 77.2 เห็นว่าจำเป็นต้องมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ

ตารางที่ 11 แสดงจำนวนอาจารย์วิทยาลัยครู ที่ตอบข้อความวัดทัศนคติแบบบังคับกับบัญชาและแบบวิชาชีพในแต่ละข้อ

ข้อ ข้อที่	ข้อความวัด	ทัศนคติแบบบังคับกับบัญชา		ทัศนคติแบบวิชาชีพ	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
18		220	54.1	187	45.9
19		100	24.6	307	75.4
20		115	26.3	292	71.7
21		149	36.6	258	63.4
22		50	12.3	357	87.7
23		134	32.9	273	67.1
24		317	77.9	90	22.1

ตารางที่ 11 (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความวัด	ทัศนคติแบบบังคับบัญชา		ทัศนคติแบบวิชาชีพ	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
25		182	44.7	225	55.3
26		262	64.4	145	35.6
27		179	44.0	228	56.0
28		267	65.6	140	34.4
29		241	59.2	166	40.8
30		65	16.0	342	84.0
31		172	42.3	235	57.7
32		126	31.0	281	69.0
33		104	25.6	303	74.4
34		99	24.3	308	75.7
35		141	34.6	266	65.4
36		65	16.0	342	84.0
37		127	31.2	280	68.8
38		177	43.5	230	56.5
39		76	18.7	331	81.3
40		247	39.3	160	60.7

จากตารางที่ 11 พบว่า อาจารย์ที่เลือกข้อความที่แสดงถึงทัศนคติแบบวิชาชีพมากกว่า
แบบบังคับบัญชา ได้แก่

- ขอ 19 32 เกี่ยวกับการตัดสินใจในการปฏิบัติงานที่ยกลักษณะเฉพาะเฉพาะ
- ขอ 20 40 เกี่ยวกับการทักษะการสอนและการทำงานที่เกิดจากการได้ศึกษา
 คนควรวิชาการอยู่เสมอ
- ขอ 21 27 เกี่ยวกับความจงรักภักดีต่อวิชาชีพ
- ขอ 22 33 เกี่ยวกับการเห็นความสำคัญของการเปลี่ยนแปลง
- ขอ 23 35 เกี่ยวกับการเห็นความสำคัญของการรับผิดชอบ
- ขอ 25 เกี่ยวกับการตัดสินใจตามหลักการทางวิชาชีพ
- ขอ 30 34 36 เกี่ยวกับการเห็นความสำคัญของผลงานในวิชาชีพ
- ขอ 31 เกี่ยวกับการมีอำนาจในการวินิจฉัยและตัดสินใจ
- ขอ 37 เกี่ยวกับการมีอำนาจของนักวิชาชีพมาจากผลงานในวิชาชีพ
- ขอ 38 39 เกี่ยวกับการเห็นความสำคัญของการเป่าพามาากกว่าวิธีการ

ส่วนอาจารย์ที่เลือกข้อความที่แสดงถึงทัศนคติแบบมีคัมมัฏชา มากกว่าแบบวิชาชีพ ได้แก่

- ขอ 18 24 28 29 เกี่ยวกับการเห็นความสำคัญของกฎระเบียบของคัมมัฏชา
- ขอ 26 เกี่ยวกับการเห็นความสำคัญของอำนาจที่มาจากตำแหน่งทางบริหาร

แสดงให้เห็นว่า อาจารย์ส่วนใหญ่เลือกข้อความที่แสดงถึงทัศนคติแบบวิชาชีพมากกว่าแบบ
 มีคัมมัฏชา ทั้งรายละเอียดที่กล่าวมาแล้ว

สำหรับการวิเคราะห์ในตอนที่สอง และตอนที่สามนั้น จะไม่นำผลการตอบในข้อ 20 24
 25 26 27 35 มาวิเคราะห์ทบทวน เพราะพบว่า ข้อดังกล่าวมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ในเกณฑ์
 ที่ รายละเอียดแสดงไว้ในตารางที่ 15 ภาคผนวก ข.

ตอนที่ 2 ผลการทดสอบสมมุติฐานตามที่ได้กำหนดไว้ทั้งหมด 9 สมมุติฐานด้วยกัน พร้อมการอภิปรายผล
ที่เกิดขึ้น

สมมุติฐานข้อที่ 1 กำหนดไว้ว่า

ทัศนคติแบบบังคับบัญชา และแบบวิชาชีพของอาจารย์วิทยาลัยครู แยกต่างกันตามอายุ
ผู้วิจัยได้กำหนดสมมุติฐานไว้เช่นนี้ ก็เนื่องมาจากพิจารณาแล้ว เห็นว่า การที่อาจารย์
วิทยาลัยครูมีอายุมากน้อยต่างกันนั้นจะแสดงให้เห็นว่า อาจารย์ดังกล่าวมีระยะเวลาของกาปฏิบัติ
ราชการมากน้อยแตกต่างกันไปเลย ทั้งนี้อาจารย์ที่มีอายุมากย่อมจะมีความคุ้นเคย และมีความ
ผูกพันกับระบบกาปฏิบัติงานของวิทยาลัยครู ซึ่งเป็นส่วนราชการหนึ่ง มากกว่าอาจารย์ที่มีอายุน้อย
และจากการที่อาจารย์อยู่ภายใต้ระบบบังคับบัญชาเป็นระยะเวลามากน้อยแตกต่างกันนี้ ย่อมจะได้
รับอิทธิพลจากระบบดังกล่าวมากน้อยแตกต่างกันไปเลย ทั้งนี้จึงได้กำหนดสมมุติฐานดังกล่าวขึ้นไว้

สำหรับช่วงอายุที่จะใช้ในการทดสอบสมมุติฐานครั้งนี้ จะรวมช่วงอายุระหว่าง 25 ปี และ
ต่ำกว่า กับช่วงอายุระหว่าง 26-30 ปี เขาคงด้วยกัน เนื่องจากช่วงอายุระหว่าง 25 ปี และต่ำกว่า
นั้น มีกลุ่มตัวอย่างเพียง 1 คนเท่านั้น สำหรับผลการทดสอบสมมุติฐานข้อที่ 1 นี้ แสดงในตาราง
ที่ 12 13 ต่อไปนี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 12 แสดงคะแนนเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติแบบวิชาชีพ ของอาจารย์
วิทยาลัยครูที่มีอายุต่างกัน

ช่วงอายุ	ทัศนคติแบบวิชาชีพ	
	\bar{X}	S.D.
30 ปี และต่ำกว่า	11.33	2.57
31 - 35 ปี	11.41	3.76
36 - 40 ปี	11.13	2.86
41 - 45 ปี	10.85	2.74
45 - 50 ปี	10.62	2.76
51 ปี ขึ้นไป	10.25	2.98

จากตารางที่ 12 พบว่า อาจารย์ที่มีอายุระหว่าง 31 - 35 ปี มีคะแนนเฉลี่ยของ
ทัศนคติแบบวิชาชีพ สูงที่สุดเท่ากับ 11.41 อาจารย์ที่มีอายุตั้งแต่ 51 ปี ขึ้นไป มีคะแนนเฉลี่ย
เท่ากับ 10.25 ซึ่งต่ำที่สุด

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 13 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของทัศนคติแบบวิชาชีพของ
อาจารย์วิทยาลัยครู ที่มีอายุต่างกัน

SOURCE	S.S.	D.F.	M.S.	F	P
ระหว่างกลุ่ม	29.93	4	7.48	0.92	0.45
ภายในกลุ่ม	3098.69	382	8.11		
รวม	3128.62	386			

จากตารางที่ 13 พบว่า อาจารย์วิทยาลัยครูที่มีอายุแตกต่างกันนั้น มีคะแนนเฉลี่ยของ
ทัศนคติแบบวิชาชีพ ไม่แตกต่างกัน

ผลการวิจัยนี้ไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่กำหนดไว้ในข้อที่ 1 หมายความว่า อาจารย์
วิทยาลัยครูที่มีอายุต่างกันมีทัศนคติแบบบังคับบัญชาและแบบวิชาชีพไม่แตกต่างกันแต่อย่างใด ข้อค้นพบ
ที่ปรากฏเช่นนี้ อาจจะเนื่องมาจากตัวแปรอื่นเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย เช่น ตัวแปรที่เกี่ยวกับวุฒิการศึกษา
เพราะตามข้อมูลที่ได้ศึกษาเพิ่มเติม ซึ่งแสดงไว้ในตารางที่ 1 ในภาคผนวก ข. พบว่า อาจารย์
ส่วนใหญ่ที่มีอายุมาก จะมีวุฒิสองกว่าปริญญาตรี แสดงให้เห็นว่า แม้อาจารย์ที่มีอายุมาก ซึ่งน่าจะ
มีความผูกพันกับระบบบังคับบัญชามากกว่าอาจารย์ที่มีอายุน้อย แต่ในขณะที่เกี่ยวกับอาจารย์ส่วนใหญ่ที่มี
อายุมากนั้นมีคุณวุฒิสอง การที่อาจารย์มีคุณวุฒิสองนี้ ย่อมจะมีความผูกพันกับวิชาการและวิชาชีพมากกว่า
ผู้ที่มิ่วฒิกำกว่า และจากการที่มีวุฒิมานานเข้ามามีอายุของตัวเอง อาจจะเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ ความ
แตกต่างของอายุไม่มีส่วนทำให้ทัศนคติแบบบังคับบัญชา และแบบวิชาชีพของอาจารย์วิทยาลัยครูแตกต่างกัน
กันด้วยเพราะวุฒิการศึกษามีอิทธิพลอย่างมากต่อความเป็นนักวิชาชีพ กล่าวคือ นักวิชาชีพเต็มตัวนั้น

¹Grace, "Professional Employees in Bureaucratic Organization: A Study of School Nurse," 3795-A.; Miller and Wager, "Adult Socialization, Organization Structure, and Role Orientation," : 156-163.

จะเป็นผู้ที่ผ่านการศึกษาอบรมโดยใช้เวลายาวนานกว่านักวิชาชีพจริง ๆ กลาง ๆ ¹

สมมุติฐานข้อที่ 2 กำหนดไว้ว่า

ทัศนคติแบบบังคับบัญชา และแบบวิชาชีพของอาจารย์วิทยาลัยครูแตกต่างกันตามวุฒิการศึกษา

สมมุติฐานนี้เกิดขึ้นจาก เหตุผลที่ว่า วุฒิการศึกษาเป็นผลจากการใช้เวลาศึกษาฝึกฝน อบรม วิทยากรต่าง ๆ กล่าวคือ ผู้ที่มีการศึกษาย่อมจะมีโอกาสได้ฝึกฝน อบรม และมีความผูกพันกับวิชาการ ที่ได้ศึกษา มีความภูมิใจในความรู้ ความสามารถ (Academic Competence) ของตน ต้องการ มีอิสระ (Authonomy) ในวิชาชีพของตนมากกว่าผู้ที่มีการศึกษาคำว่า ดังนั้นการที่มีวุฒิการศึกษาแตกต่างกัน น่าจะมีอิทธิพลต่อทัศนคติแบบบังคับบัญชา และแบบวิชาชีพด้วย ดังนั้นจึงตั้งสมมุติฐานดังกล่าวขึ้น

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

¹ Etzioni, Modern Organization, p. 78.

ตารางที่ 14 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของทัศนคติแบบวิชาชีพ
ของอาจารย์วิทยาลัยครู ที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน

วุฒิการศึกษา	ทัศนคติแบบวิชาชีพ		t
	\bar{X}	S.D.	
ปริญญาตรี	10.35	2.85	-3.66*
สูงกว่าปริญญาตรี	11.43	2.79	

*P \leq .01

จากตารางที่ 14 พบว่า อาจารย์วิทยาลัยครูที่มีวุฒิสูงกว่าปริญญาตรี มีคะแนนเฉลี่ย
ของทัศนคติแบบวิชาชีพเท่ากับ 11.43 ส่วนอาจารย์ที่มีวุฒิปริญญาตรี มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 10.35
และจากการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของอาจารย์ทั้งสองกลุ่มนี้ พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
ที่ระดับ .01

ผลการวิจัยนี้ เป็นไปตามสมมุติฐานที่โลกกำหนดไว้ในข้อที่ 2 หมายความว่า อาจารย์
วิทยาลัยครูที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน จะมีทัศนคติแบบบังคับบัญชา และแบบวิชาชีพต่างกัน ข้อมูล
เพิ่มเติมที่เกี่ยวข้องกับการเขียนเอกสารทางวิชาการ การทำวิจัย และการให้คำปรึกษาทางวิชาการ
สามารถยืนยันข้อค้นพบเกี่ยวกับเรื่องนี้ได้เป็นอย่างดี ดังตารางที่ 2 3 4 ในภาคผนวก ข.
ซึ่งพบว่า จำนวนอาจารย์ที่มีวุฒิปริญญาตรี จะเขียนเอกสารทางวิชาการ ทำวิจัย และให้คำ
ปรึกษาทางวิชาการมากกว่าอาจารย์ที่มีวุฒิปริญญาตรี จากข้อมูลดังกล่าวนี้ แสดงให้เห็นว่า อาจารย์
ที่มีวุฒิปริญญาตรี จะมีความเป็นนักวิชาชีพสูงกว่าอาจารย์ที่มีวุฒิปริญญาตรี เพราะธรรมชาติ

ของนักวิชาชีพชั้นสูง จะถือว่า การศึกษาค้นคว้า วิจัย เป็นที่มาแห่งความรู้¹ และถือว่า การให้
 คำปรึกษาในทางวิชาชีพแก่ลูกค้า เป็นภารกิจที่สำคัญ² และผลการวิจัยในอดีตสอดคล้องกับข้อสรุปที่⁴
 เกี่ยวกับนักวิชาชีพของ บลาว (Blau)³ กูลแมน และฮอย (Kuhlman and Hoy)⁴
 เกรซ (Grace)⁵

¹ Greenwood, Attributes of a Profession. Quoted in Richard H. Hall, Occupation and the Social Structure, 2d ed, p. 73.

² Schien, Professional Education, pp. 8-13.; Hoy and Miskel, Educational Administration . . ." pp. 69-70.

³ Blau, The Hierarchy of Authority in Organization, pp. 453-457.

⁴ Kuhlman and Hoy, "The Socialization of Professionals into Bureaucracy . . ."

⁵ Grace, "Professional Employees in Bureaucratic Organization . . ."

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สมมุติฐานข้อที่ 3 กำหนดไว้ว่า

ทัศนคติแบบบังคับบัญชา และแบบวิชาชีพของอาจารย์วิทยาลัยครูแตกต่างกันตาม
ตำแหน่งทางบริหาร

ผู้วิจัยได้กำหนดสมมุติฐานดังกล่าวนี้ขึ้นเนื่องจากเหตุที่ว่า งานบริหารนั้นทำให้อาจารย์
ต้องเกี่ยวข้องกับระเบียบ กฎเกณฑ์ขององค์กรอย่างไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ และจากทฤษฎี
ในตำแหน่งบริหารนั้นคงจะได้รับอิทธิพลสังคมประภคิต (Socialization) ของระบบบังคับบัญชา
ไม่มากนักนอย ทั้งนี้จึงกำหนดสมมุติฐานดังกล่าวขึ้น

ในการทดสอบสมมุติฐานข้อนี้ ผู้วิจัยจะรวมกลุ่มตัวอย่างที่มีตำแหน่ง อธิการ รองอธิการ
หัวหน้าคณะวิชา หัวหน้าสำนักงานอธิการ หัวหน้าภาควิชาและหัวหน้าแผนกเข้าด้วยกัน เพื่อใช้
เป็นตัวแทนของกลุ่มที่มีตำแหน่งบริหารในการเปรียบเทียบกับกลุ่มที่ไม่มีตำแหน่งบริหารต่อไป ซึ่งผล
ของการทดสอบ แสดงไว้ในตารางที่ 15

ตารางที่ 15 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของทัศนคติแบบวิชาชีพ
ของอาจารย์วิทยาลัยครู ที่มีและไม่มีตำแหน่งทางบริหาร

สถานะทางบริหาร	ทัศนคติแบบวิชาชีพ		t
	\bar{X}	S.D.	
มีตำแหน่งทางบริหาร	11.37	2.67	2.19 *
ไม่มีตำแหน่งทางบริหาร	10.75	3.00	

* P \leq .05

จากตารางที่ 15 พบว่า อาจารย์ที่มีตำแหน่งทางบริหาร มีคะแนนเฉลี่ยของทัศนคติแบบบังคับบัญชาเท่ากับ 11.37 ส่วนอาจารย์ที่ไม่มีตำแหน่งทางบริหารมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 10.75 จากการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของอาจารย์ทั้งสองกลุ่มนี้ พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ

05

ผลการวิจัยนี้เป็นไปตามสมมุติฐานที่ได้ออกข้อไว้ในข้อที่ 3 หมายความว่า อาจารย์วิทยาลัยครูที่มีและไม่มีตำแหน่งทางบริหารนั้น มีทัศนคติแบบบังคับบัญชา และแบบวิชาชีพแตกต่างกัน จากตารางที่ 15 เป็นที่น่าสังเกตว่า อาจารย์ที่มีตำแหน่งทางบริหาร มีคะแนนเฉลี่ยแบบวิชาชีพสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของอาจารย์ที่ไม่มีตำแหน่งทางบริหาร ทั้ง ๆ ที่อาจารย์ที่มีตำแหน่งทางบริหารนั้น ต้องเป็นผู้รักษาระเบียบ กฎเกณฑ์ ตลอดจนวิธีปฏิบัติต่าง ๆ ซึ่งน่าจะทำให้มีคะแนนเฉลี่ยแบบบังคับบัญชาสูงและแบบวิชาชีพต่ำ แต่อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยได้พบข้อมูลบางประการที่สนับสนุนผลการทดสอบสมมุติฐานข้อที่ 3 นี้ ซึ่งแสดงไว้ในตารางที่ 5 6 ในภาคผนวก ข. ที่พบว่าอาจารย์ที่มีตำแหน่งทางบริหารส่วนใหญ่มีวุฒิสูงกว่าปริญญาตรี สำหรับเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการทำวิจัยนี้พบว่า อาจารย์ที่ทำวิจัยส่วนใหญ่มีตำแหน่งทางบริหาร แสดงให้เห็นว่า อาจารย์ที่ได้รับการฝึกฝนอบรมมาเพื่อให้เป็นนักวิชาการ แต่ต้องไปทำงานที่เกี่ยวข้องกับงานบริหารนั้น ยังคงมีความเป็นนักวิชาการหรือนักวิชาชีพอยู่ นอกจากนี้ยังพบว่า อาจารย์ที่อยู่ในตำแหน่งทางบริหารส่วนใหญ่มีตำแหน่งเป็นหัวหน้าภาควิชา ซึ่งเป็นตำแหน่งทางวิชาการที่สำคัญมากต่อการสร้างสรรค์วิชาการต่าง ๆ ให้รุดหน้าไป รายละเอียดแสดงไว้ในตารางที่ 4 ที่เกี่ยวกับตำแหน่งทางบริหาร ผู้วิจัยมีข้อสังเกตว่า สาเหตุหนึ่งที่อาจารย์ที่มีตำแหน่งทางบริหาร ส่วนใหญ่จะมีวุฒิปริญญาตรีนั้น อาจจะเป็นเนื่องมาจากวิทยาลัยครูพยายามจะปรับสภาพต่าง ๆ ของวิทยาลัยครูให้เหมาะสมกับการเป็นสถาบันอุดมศึกษาให้มากยิ่งขึ้น ดังนั้นการเลือกสรร ผู้ที่จะมาดำรงตำแหน่งทางบริหารในหน่วยงานต่าง ๆ นั้น มักจะเลือกผู้ที่มีคุณวุฒิสูง ๆ ไว้ก่อน เพราะผู้ที่มีคุณวุฒิต่ำนั้นเป็นผู้ที่ผ่านการฝึกฝน อบรม มาเป็นเวลานาน และเชื่อว่าจะสามารถพัฒนางานวิชาการของวิทยาลัยครูให้ก้าวหน้าเหมาะสมกับการเป็นสถาบันอุดมศึกษามากยิ่งขึ้น ทว่าเหตุเหล่านี้เองอาจจะทำให้อาจารย์ที่มีและไม่มีตำแหน่งทางบริหารมีทัศนคติแบบ

บังคับบัญชาและแบบวิชาชีพแตกต่างกัน

สมมุติฐานข้อที่ 4 กำหนดไว้ว่า

ทัศนคติแบบบังคับบัญชา และแบบวิชาชีพของอาจารย์วิทยาลัยครูแตกต่างกันตามตำแหน่งทางวิชาการ

เหตุผลใจที่ทำให้ทั้งสมมุติฐานนี้ เนื่องจากพิจารณาเห็นว่า ตำแหน่งทางวิชาการนั้นเป็นเรื่องของการเพิ่มสถานะทางวิชาการ และทางวิชาชีพของตัวอาจารย์เอง เช่นเดียวกับกรเพิ่มวุฒิการศึกษา ซึ่งจะก่อให้เกิดความเป็นนักวิชาชีพมากขึ้น เพราะการจะไ้มาซึ่งตำแหน่งทางวิชาการนั้น จะต้องมึผลการศึกษา ค้นคว้า วิจัย เป็นสำคัญ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความผูกพันกับวิชาการและวิชาชีพ ดังนั้นอาจารย์ที่มีตำแหน่งทางวิชาการต่างกัน น่าจะมีผลทำให้ทัศนคติแบบบังคับบัญชาและแบบวิชาชีพของอาจารย์วิทยาลัยครูแตกต่างกันไปด้วย จึงได้กำหนดสมมุติฐานดังกล่าวขึ้น

ในการทดสอบสมมุติฐานข้อนี้ จะรวมกลุ่มตัวอย่างที่มีตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ เข้าด้วยกัน เพราะทั้งสามตำแหน่งนี้ มีกลุ่มตัวอย่างเพียง 28 คน เท่านั้น และจะใช้เป็นตัวแทนของกลุ่มในการเปรียบเทียบกับกลุ่มตัวอย่างที่มีตำแหน่งวิชาการเป็นอาจารย์ทั้งตารางที่ 16 ต่อไปนี้

ตารางที่ 16 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของทัศนคติแบบวิชาชีพของอาจารย์วิทยาลัยครู ที่มีตำแหน่งทางวิชาการต่างกัน

ตำแหน่งทางวิชาการ	ทัศนคติแบบวิชาชีพ		t
	\bar{X}	S.D.	
อาจารย์	11.03	2.82	-0.82
ผศ. รศ. ศก.	11.50	3.92	

จากตารางที่ 16 พบว่า อาจารย์ที่มีตำแหน่ง ผศ. รศ. และ ศ. มีคะแนนเฉลี่ยของทัศนคติแบบวิชาชีพเท่ากับ 11.50 ส่วนอาจารย์ที่มีตำแหน่งทางวิชาการเป็นอาจารย์มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 11.03 จากการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของทัศนคติแบบวิชาชีพของอาจารย์ทั้งสองกลุ่มปรากฏว่าไม่แตกต่างกัน

ผลการวิจัยนี้ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ในข้อที่ 4 หมายความว่า อาจารย์วิทยาลัยครูที่มีตำแหน่งทางวิชาการเป็นอาจารย์ และที่มีตำแหน่งเป็นผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ นั้นมีทัศนคติแบบบังคับบัญชา และแบบวิชาชีพไม่แตกต่างกัน ที่เป็นเช่นนี้อาจจะเนื่องมาจากจำนวนกลุ่มตัวอย่างของอาจารย์ที่มีตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ มีจำนวนน้อยเกินไป กล่าวคือ มีเพียง 28 คนเท่านั้น ซึ่งอาจจะยังน้อยเกินไปที่จะนำผลมาสรุปไว้ใน การวิจัยครั้งนี้ นอกจากนั้น ขบวนการสร้างผลงานทางวิชาการเพื่อประกอบการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการต่าง ๆ ของวิทยาลัยครูนั้น อาจจะยังไม่เอื้ออำนวย ในการพัฒนาความเป็นนักวิชาชีพของอาจารย์วิทยาลัยครูก็อาจเป็นไปได้ ดังจะเห็นได้จากข้อมูลที่พบว่า อาจารย์ที่เคยและไม่เคยเขียนเอกสารประกอบการสอน อาจารย์ที่เคยและไม่เคยเขียนบทความทางวิชาการอาจารย์ที่ได้ทำและไม่ได้ทำวิจัย มีทัศนคติแบบบังคับบัญชาและแบบวิชาชีพไม่แตกต่างกันแต่อย่างใด รายละเอียดแสดงไว้ใน ตารางที่ 9, 10, 11 ในภาคผนวก ข. และตารางที่ 19 ในบทที่ 4 ตามลำดับ จากข้อมูลดังกล่าวน่าจะเป็นคำถามที่จะต้องหาคำตอบต่อไปว่า ผลงานทางวิชาการของอาจารย์วิทยาลัยครูนั้น มีมาตรฐานและมีกระบวนการดำเนินงาน ที่ส่งเสริมและพัฒนาความเป็นนักวิชาชีพของอาจารย์วิทยาลัยครูหรือไม่ ส่วนตำแหน่งทางวิชาการนั้นได้เอื้อต่อการพัฒนาความเป็นนักวิชาชีพมากน้อยอย่างไร หรือเป็นเพียงการสร้างความก้าวหน้า และไต่เต้าในตำแหน่งหน้าที่หรืออัตราเงินเดือนซึ่งไม่แตกต่างไปจากระบบราชการโดยทั่วไปแต่อย่างใด

สมมติฐานข้อที่ 5 กำหนดไว้ว่า

ทัศนคติแบบบังคับบัญชา และแบบวิชาชีพของอาจารย์วิทยาลัยครูแตกต่างกันตามสภาพการให้ความสำคัญระหว่างงานสอนและงานวิจัย

สมมุติฐานนี้ เกิดขึ้นจากเหตุผลที่ว่า ทั้งงานสอนและงานวิจัยเป็นที่สำคัญเท่าเทียมกัน แต่ อาจารย์ต่างก็มองตรงที่ว่า งานสอนมีลักษณะเป็นงานประจำมากกว่างานวิจัย กล่าวคือ งานสอนนั้น อาจจะสามารถเนื้อหาเดิม โดยที่ไม่ต้องศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมก็สามารถสอนได้ ซึ่งเราถือว่าเป็นงานสอนที่ไม่มีคุณภาพ ส่วนงานวิจัยนั้นจำเป็นจะต้องศึกษาค้นคว้าอยู่เสมอ เพราะเป็นงานที่ของสร้างความรู้ และแนวทางใหม่ ๆ ให้เกิดขึ้น ควบคู่ความแตกต่างของงานสอน และงานวิจัยตามเหตุผลดังกล่าวนี้ อาจจะมีผลทำให้ทัศนคติแบบบังคับบัญชา และแบบวิชาชีพแตกต่างกันไปเลย จึงกำหนดสมมุติฐานดังกล่าวขึ้น

ในการทดสอบสมมุติฐาน ที่เกี่ยวกับการเนนงานสอนและเนนงานวิจัย ซึ่งมีข้อความตอบใน ประเด็นทั้งหมด 4 ข้อย่อย และเพื่อให้องค์เห็นทิศทางใดเด่นชัดขึ้น ผู้วิจัยจะรวมกลุ่มตัวอย่างที่ตอบ ขอย่อยว่า เนนหนังกานวิจัย และทั้งสองอย่าง แต่เนนงานวิจัย รวมเข้าไว้ด้วยกัน โดยเรียกใหม่ว่า เป็นการเนนงานวิจัย ซึ่งเป็นประเด็นที่หนึ่ง ส่วนประเด็นที่สองนั้น คือ การเนนงานสอน ที่เกิดจากการรวมเอา ขอย่อยที่ว่า เนนหนังกานสอน และทั้งสองอย่าง แต่เนนงานสอน รวมเข้าไว้ด้วยกัน ผล การทดสอบแสดงในตารางที่ 17

ตารางที่ 17 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่าง ระหว่างคะแนนเฉลี่ยของทัศนคติแบบวิชาชีพของ อาจารย์วิทยาลัยครูตามการให้ความสำคัญ ต่อการสอน และต่อการวิจัย

การให้ความสำคัญ	ทัศนคติแบบวิชาชีพ		t
	\bar{X}	S.D.	
เนนงานสอน	11.04	2.84	0.63
เนนงานวิจัย	11.33	2.69	

จากตารางที่ 17 พบว่า อาจารย์ที่ให้ความสำคัญต่อการวิจัยมีคะแนนเฉลี่ยของทัศนคติแบบวิชาชีพ เท่ากับ 11.33 ส่วนอาจารย์ที่ให้ความสำคัญต่อการสอน มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 11.04 จากการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของทัศนคติแบบวิชาชีพของอาจารย์ทั้งสองกลุ่มนี้ ปรากฏว่าไม่แตกต่างกัน

ผลการวิจัยนี้ไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่กำหนดไว้ หมายความว่า อาจารย์วิทยาลัยครูที่ให้ความสำคัญต่อการสอน และคอกการวิจัย มีทัศนคติแบบมังคัมบัญชา และแบบวิชาชีพไม่แตกต่างกัน นอกจากนี้ยังพบข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับงานสอนและงานวิจัย ที่สอดคล้องกับผลการทดสอบสมมุติฐานข้อนี้ กล่าวคือ จากตารางที่ 10 11 ในภาคผนวก ข. พบว่า อาจารย์ที่เขียนเอกสารประกอบการสอนในปริมาณที่ต่างกัน มีทัศนคติแบบวิชาชีพไม่แตกต่างกัน ในทำนองเดียวกันเกี่ยวกับงานวิจัยนั้น พบว่า อาจารย์ที่ใฝ่ทำ และไม่ได้ทำวิจัยนอกเหนือจากวิทยานิพนธ์ มีทัศนคติแบบวิชาชีพไม่แตกต่างกันแต่อย่างใด ดังตารางที่ 19 ในบทที่ 4 จากข้อมูลดังกล่าวนี้ แสดงให้เห็นว่าการเนื้องานสอน และเนื้องานวิจัย ไม่มีส่วนทำให้ทัศนคติแบบมังคัมบัญชา และแบบวิชาชีพของอาจารย์วิทยาลัยครูแตกต่างกันแต่อย่างใด ทั้งนี้ อาจจะเป็นองมาจากว่า อาจารย์ที่เห็นความสำคัญของการวิจัยและอยากทำวิจัยนั้น อาจจะมีเหตุผล หรือต้องการผลประโยชน์อย่างอื่น โดยไม่คำนึงว่าจะจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาวิชาชีพหรือไม่ ดังนั้นแม้จะให้ความสำคัญของงานวิจัย ดังขณะเหล่านี้ก็มิได้พัฒนา อาจารย์วิทยาลัยครู ให้มีความเป็นนักวิชาชีพ มากไปกว่าอาจารย์ที่ไม่ได้ทำวิจัย แต่อย่างใด

สมมุติฐานข้อที่ 6 กำหนดไว้ว่า

ทัศนคติแบบมังคัมบัญชาและแบบวิชาชีพของอาจารย์วิทยาลัยครู แตกต่างกันตามสภาพการให้ความสำคัญระหว่างงานสอนและงานบริหาร

เหตุผลในการตั้งสมมุติฐานนี้ เนื่องจากได้พิจารณาเห็นว่า การสอนนั้น มีความผูกพันใกล้ชิดกับงานวิชาการ โดยตรงมากกว่างานบริหาร เพราะงานบริหารนั้นจำเป็นจะต้องเกี่ยวข้องกับกฎ ระเบียบ ขั้นตอนการปฏิบัติทาง ๆ ของทางราชการ ดังนั้นความคุ้นเคยกับงานวิชาการ และกฎ ระเบียบขั้นตอน

ต่าง ๆ ของทางราชการ อาจจะมีส่วนทำให้ทัศนคติแบบบังคับบัญชาและแบบวิชาชีพของอาจารย์วิทยาลัยครู แตกต่างกันไปด้วย จึงได้กำหนดสมมุติฐานดังตารางขึ้น

ในการทดสอบสมมุติฐานข้อนี้ จะรวมกลุ่มตัวอย่างที่ตอบว่า เน้นหนักงานบริหารและ ทั้งสองอย่าง แยกเนื้องานบริหารรวมเข้าไว้ด้วยกัน เป็นการเนื้องานบริหารซึ่ง เป้าประเด็นหนึ่ง อีกประเด็นหนึ่งจะรวมเอากลุ่มตัวอย่างที่ตอบว่า เนื้องานสอน และ ทั้งสองอย่าง แยกเนื้องานสอน รวมเข้าไว้ด้วยกันเป็นการเนื้องานสอน ดังรายละเอียดในตารางที่ 18

ตารางที่ 18 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่าง ระหว่างคะแนนเฉลี่ยของทัศนคติแบบวิชาชีพ ของอาจารย์วิทยาลัยครู ที่ให้ความสำคัญระหว่างงานสอน และงานบริหาร

การให้ความสำคัญ	ทัศนคติแบบวิชาชีพ		t
	\bar{X}	S.D.	
เนื้องานสอน	10.97	2.81	1.41
เนื้องานบริหาร	11.52	3.01	

จากตารางที่ 18 พบว่า อาจารย์ที่ให้ความสำคัญต่องานบริหาร มีคะแนนเฉลี่ยของทัศนคติแบบวิชาชีพ เท่ากับ 11.52 ส่วนอาจารย์ที่ให้ความสำคัญต่องานสอน มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 10.97 จากการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของทัศนคติแบบวิชาชีพของอาจารย์ทั้งสองกลุ่มนั้น ปรากฏว่า ไม่แตกต่างกันแต่อย่างใด

ผลการวิจัยนี้ ไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่กำหนดไว้ หมายความว่า อาจารย์วิทยาลัยครู ที่ให้ความสำคัญระหว่างงานสอน และงานบริหาร มีทัศนคติแบบบังคับบัญชา และแบบวิชาชีพไม่แตกต่าง

กัน ที่ไม่แตกต่างกันนี้ อาจจะเนื่องมาจากว่า การสอนนั้นเป็นงานวิชาการ ส่วนการบริหารนั้น จะเกี่ยวข้องกับสังคมกับระบบราชการมากกว่า แต่ก็เป็นไปเพื่องานวิชาการเช่นเดียวกัน นอกจากนี้ ผู้บริหารในวิทยาลัยครูส่วนใหญ่ก็จะคัดเลือกจากผู้มีวุฒิการศึกษาสูง ๆ เพราะเชื่อว่าผู้ที่มีวุฒิ การศึกษาสูง ๆ นั้นไคนานการศึกษา ปักฝน อบรมมาแควเป็นอย่างดี แต่เมื่อเขาไปอยู่ในตำแหน่ง บริหาร เขาจะเห็นว่า เป็นตำแหน่งที่สำคัญ ที่จะสามารถช่วยผลักดันแนวความคิดต่าง ๆ ที่จะพัฒนา วิชาชีพของเขาให้เจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้น ควบคู่กับการให้ความสำคัญระหว่างงานสอน และงานบริหาร จึงไม่มีส่วนทำให้ทัศนคติแบบบังคับบัญชา และแบบวิชาชีพแตกต่างกันแต่อย่างใด

สมมุติฐานข้อที่ 7 กำหนดไว้ว่า

ทัศนคติแบบบังคับบัญชาและแบบวิชาชีพของอาจารย์วิทยาลัยครูแตกต่างกันตามสภาพของ การไต่ถามและไม่ไต่ถามวิจัย

แนวความคิดที่ค่อนข้างกำหนดสมมุติฐานขึ้นมา ก็เนื่องมาจากที่จารย์ถกเห็นว่า การวิจัย นั้นถือว่าเป็นแหล่งความรู้ใหม่ของนักวิชาชีพ นอกจากนี้การไต่ถามวิจัย ย่อมแสดงให้เห็นถึง ความผูกพันในวิชาการ และวิชาชีพมากกว่าการไม่ไต่ถามวิจัยเลย ดังนั้นการทำและไม่ไต่ถามวิจัย อาจจะมีอิทธิพลต่อทัศนคติแบบบังคับบัญชา และแบบวิชาชีพไม่มากนักเลย จึงได้ตั้งสมมุติฐานดังกล่าวขึ้น ดังรายละเอียดผลการทดสอบในตารางที่ 19

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 19 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของทัศนคติแบบ
วิชาชีพของอาจารย์วิทยาลัยครูที่มีต่อการทำและไม่ได้ทำการวิจัย

การวิจัย	ทัศนคติแบบวิชาชีพ		t
	\bar{x}	S.D.	
ได้ทำวิจัย	11.05	2.79	0.03
ไม่ได้ทำวิจัย	11.04	2.89	

จากตารางที่ 19 พบว่า อาจารย์ที่ได้ทำวิจัยมีคะแนนเฉลี่ยของทัศนคติแบบวิชาชีพเท่ากับ 11.05 ส่วนอาจารย์ที่ไม่ได้ทำวิจัยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 11.04 จากการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของทัศนคติแบบวิชาชีพของอาจารย์ทั้งสองกลุ่ม ปรากฏว่าไม่แตกต่างกัน ผลการวิจัยนี้ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้หมายความว่า อาจารย์วิทยาลัยครูที่ทำ และไม่ได้ทำวิจัยมีทัศนคติไม่แตกต่างกัน ผลการวิจัยปรากฏออกมาเช่นนี้ แสดงให้เห็นว่าการทำวิจัยของอาจารย์วิทยาลัยครู ไม่ได้เป็นตัวกระตุ้นให้อาจารย์ที่ทำวิจัย มีความเป็นนักวิชาชีพมากขึ้นแต่อย่างใด ทั้งนี้อาจจะเนื่องจากการทำวิจัยในวิทยาลัยครูนั้นไม่ได้เกิดขึ้นจากการที่ต้องการจะสร้างความรู้ใหม่ เพื่อพัฒนาวิชาชีพแต่อย่างใด เป็นเพียงต้องการทำวิจัยเพื่อหวังผลประโยชน์อื่น ดังนั้นการวิจัยจึงทำไปตามรูปแบบและขั้นตอนของการวิจัยเท่านั้น โดยไม่คำนึงถึงว่าผลการวิจัยจะถูกต้อง และมีมาตรฐานเชื่อถือได้มากน้อยอย่างไร นอกจากนั้น เรื่องที่ทำวิจัยก็อาจจะลอกเลียนวิธีการทดลองจนใช้เครื่องมือการวิจัย แบบสอบถาม แบบวัดต่าง ๆ ที่มีผู้เคยศึกษามาแล้ว มาทำการศึกษาอีก โดยใช้กลุ่มตัวอย่างใหม่ ซึ่งสามารถทำได้โดยไม่จำเป็นต้องศึกษาเรื่องนั้นอย่างลึกซึ้ง โดยไม่ทราบว่าที่ลอกเลียนตามอย่างเท่านั้น เขามีข้อบกพร่องอย่างไรบ้าง เพราะตนเองก็ไม่ได้อ่านเรื่องที่ท่านนั้นให้เข้าใจอย่างแจ่มชัด ดังนั้นผลเสียจะเกิดกับวิทยาลัยครู คือ มีเพียงแต่จะได้อัตลักษณ์งานวิจัยที่คอยคุณภาพแล้ว อาจารย์

วิทยาลัยครูเอง ก็จะสามารถริเริ่มสร้างสรรขาดความเชื่อมั่นและความเชื่อถือในหมู่วิชาชีพครูด้วยกันเอง ซึ่งมีผลกระทบถึงการพัฒนารูปแบบของวิทยาลัยครู ให้มีความเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่สมบูรณ์แบบมากยิ่งขึ้นในอนาคต

สมมุติฐานข้อที่ 8 กำหนดไว้ว่า

ทัศนคติแบบบังคับบัญชา และแบบวิชาชีพของอาจารย์วิทยาลัยครูแตกต่างกันตามความคิดเห็นต่อการให้บริการทางวิชาการแก่ชุมชน

สมมุติฐานนี้ เกิดจากเหตุผลที่ว่า การบริการทางวิชาการแก่ชุมชนนั้น เป็นภารกิจอย่างหนึ่งของสถาบันอุดมศึกษา และต้องการที่จะศึกษาว่าลักษณะที่เห็นความสำคัญของการเปลี่ยนแปลง และการปรับสภาพให้เหมาะสม สมอยู่เสมอ ซึ่งเป็นลักษณะอย่างหนึ่งของนักวิชาชีพนั้น จะมีอิทธิพลต่อทัศนคติแบบบังคับบัญชา และแบบวิชาชีพของอาจารย์วิทยาลัยครูอย่างไรบ้างจึงกำหนดสมมุติฐานเพื่อทำการทดสอบขึ้น ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 20 แสดงการเปรียบเทียบเห็นความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของทัศนคติแบบวิชาชีพ ของอาจารย์วิทยาลัยครู ที่มีต่อความคิดเห็นในการให้บริการทางวิชาการแก่ชุมชน

การให้บริการวิชาการ	ทัศนคติแบบวิชาชีพ		t
	\bar{X}	S.D.	
ยังไม่เพียงพอ	11.19	2.77	2.65*
เพียงพอแล้ว	10.04	3.26	

* $p \leq .01$

จากตารางที่ 20 พบว่า อาจารย์ที่เห็นว่าการบริการทางวิชาการแก่ชุมชนของวิทยาลัยครู
ยังไม่เพียงพอ นั้น มีคะแนนเฉลี่ยของทัศนคติแบบวิชาชีพ เท่ากับ 11.19 ส่วนอาจารย์ที่เห็นว่าเพียง
พอแล้ว มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 10.04 จากการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของทัศนคติ แบบ
วิชาชีพของอาจารย์ทั้งสองกลุ่ม พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ระดับ .01

ผลการวิจัยนี้ เป็นไปตามสมมุติฐานที่กำหนดไว้หมายความว่า อาจารย์วิทยาลัยครู ที่เห็นว่า
การบริการทางวิชาการแก่ชุมชนของวิทยาลัยครูเพียงพอแล้วและที่เห็นว่า ยังไม่เพียงพอ นั้นมีทัศนคติ
แบบบังคับบัญชา และแบบวิชาชีพแตกต่างกัน และพบว่า อาจารย์ที่เห็นว่ายังไม่เพียงพอ นั้น มีคะแนน
เฉลี่ยของทัศนคติแบบวิชาชีพสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของอาจารย์ที่เห็นว่าเพียงพอแล้ว แสดงให้เห็นว่า
นักวิชาชีพนั้นถือว่าการให้บริการเป็นหน้าที่สำคัญของเขา และต้องให้บริการตามความต้องการของลูกค้า
ตลอดเวลา พร้อมกับปรับปรุงเปลี่ยนแปลงการให้บริการตามหลักการของวิชาชีพนั้น ๆ อีกด้วย จะเห็น
ได้ว่าการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงให้เหมาะสมกับสภาพการณ์อยู่เสมอ เป็นลักษณะของนักวิชาชีพ ข้อค้นพบนี้
สอดคล้องกับการศึกษาของ ชี้น (Schien)¹ ฮอลล์ (Hall)² และคอร์วิน (Corwin)³ ดังนั้น
การที่อาจารย์วิทยาลัยครูที่เห็นว่าการบริการทางวิชาการแก่ชุมชนของวิทยาลัยครูเพียงพอแล้ว และที่
เห็นว่ายังไม่เพียงพอ นั้น มีส่วนทำให้ทัศนคติแบบบังคับบัญชา และแบบวิชาชีพแตกต่างกัน

สมมุติฐานข้อที่ 9 ซึ่งเป็นข้อสุดท้าย กำหนดไว้ว่า

ทัศนคติแบบบังคับบัญชา และแบบวิชาชีพของอาจารย์วิทยาลัยครูแตกต่างกันตามความคิดเห็น
ต่อใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ

สมมุติฐานนี้เกิดจากเหตุผลที่ว่า ทุกวิชาชีพจะเห็นความสำคัญของใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ
ด้วยกันทั้งนั้น ผู้ที่จะเข้าไปประกอบวิชาชีพ จะต้องมิใบอนุญาตประกอบวิชาชีพเสียก่อน เป็นต้นว่าแพทย์

¹ Schien, Professional Education, pp. 12-13.

² Hall, Occupation and the Social Structure, 2, p. 117.

³ Corwin, A Sociology of Education, p. 231.

จะต้องมีใบอนุญาตประกอบโรคศิลปะ วิศวกร จะต้องมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรม เหล่านี้
เป็นต้น สำหรับอาชีพพวกนั้น ก็ต้องมีเช่นเดียวกัน และปัจจุบันวิชาชีพครูของไทยเราก็กำลังพิจารณา
ดำเนินการในเรื่องนี้อยู่ จากความสำคัญของใบอนุญาตประกอบวิชาชีพนี้เอง ทำให้ต้องการศึกษาว่า
ความคิดเห็นของอาจารย์วิทยาลัยครู ที่เห็นว่าอาชีพครูจำเป็น และไม่จำเป็นจะต้องมีใบอนุญาตประกอบ
วิชาชีพ จะมีผลต่อทัศนคติแบบบังคับบัญชา และแบบวิชาชีพอย่างไรบ้าง ดังผลการทดสอบต่อไปนี้

ตารางที่ 21 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของทัศนคติแบบวิชาชีพของ
อาจารย์วิทยาลัยครู ต่อความคิดเห็นเรื่องใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ

ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ	ทัศนคติแบบวิชาชีพ		t
	\bar{X}	S.D.	
จำเป็นต้องมี	11.28	2.98	* 2.89
ไม่จำเป็นต้องมี	10.31	2.54	

* $P \leq .01$

จากตารางที่ 21 พบว่า อาจารย์วิทยาลัยครูที่เห็นว่าจำเป็นต้องมีใบอนุญาตประกอบ
วิชาชีพ มีคะแนนเฉลี่ยของทัศนคติแบบวิชาชีพ เท่ากับ 11.28 ส่วนอาจารย์ที่เห็นว่าไม่จำเป็น
ต้องมี มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 10.31 จากการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของ
ทัศนคติแบบวิชาชีพ ของอาจารย์ทั้งสองกลุ่มนี้ พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

ผลการวิจัยนี้ เป็นไปตามสมมุติฐานที่ได้กำหนดไว้หมายความว่า อาจารย์วิทยาลัยครูที่เห็นว่า
จำเป็น และไม่จำเป็นต้องมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ มีทัศนคติแบบบังคับบัญชาและแบบวิชาชีพแตกต่าง
กัน หากพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ยจะเห็นว่า อาจารย์ที่เห็นว่าจำเป็นต้องมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ
จะมีคะแนนเฉลี่ยของทัศนคติแบบวิชาชีพสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของอาจารย์ที่เห็นว่าไม่จำเป็นต้องมี
แสดงว่าอาจารย์ที่เห็นว่าจำเป็นต้องมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ จะมีความเป็นนักวิชาชีพ สูงกว่าอาจารย์

ที่เห็นว่าไม่จำเป็นต้องมีนอกจากนี้ยังพบว่า มีความสัมพันธ์กับวุฒิการศึกษาด้วยดังข้อมูลที่แสดงในตารางที่ 13 ในภาคผนวก ข. ซึ่งพบว่า อาจารย์ที่มีวุฒิปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี ส่วนใหญ่เห็นว่าจำเป็นต้องมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ ในจำนวนผู้ที่เห็นว่าจำเป็นต้องมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพนี้ ส่วนใหญ่มีวุฒิสูงกว่าปริญญาตรี จะเห็นได้ว่าผู้ที่มิใช่วุฒิสถุจะมีความเป็นนักวิชาชีพ สูงกว่าผู้ที่มิใช่วุฒิกว่า และจากขอสรุป ของ กูด (Goode)¹ ชี้น (Schien)² และมัวร์ (Moore)³ สอดคล้อง และสนับสนุนขอคนพบในเรื่องนี้ จากข้อมูลและขอสนับสนุนต่าง ๆ ช่วยทำให้ผลการวิจัยที่พบว่า อาจารย์วิทยาลัยครูที่เห็นว่าจำเป็น และไม่จำเป็น ต้องมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ มีทัศนคติแบบบังคับบัญชา และแบบวิชาชีพแตกต่างกัน มีความเชื่อมั่นมากยิ่งขึ้น

ตอนที่ 3 แสดงผลการศึกษาเพิ่มเติมประกอบการวิจัยซึ่งจะทำให้ทราบถึงลักษณะบางประการของอาจารย์วิทยาลัยครู ในส่วนที่เกี่ยวกับความเป็นนักวิชาชีพ และการอยู่ภายใต้ระบบบังคับบัญชา นอกจากนี้ก็ยังจะเป็นข้อมูลพื้นฐานประกอบการพิจารณาการดำเนินงานของวิทยาลัยครูในปัจจุบัน และเพื่อการศึกษาวิจัยในอนาคตอีกด้วย ดังรายละเอียดต่อไปนี้

¹Goode, "Encroachment, Charlatanism, and the Emerging Profession," : 76.

²Schien, Professional Education, pp. 8-9.

³Moore, The Professional: roles and rules, pp. 5-6.

ตารางที่ 22 แสดงคะแนนเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติแบบวิชาชีพของอาจารย์
วิทยาลัยครูที่มีต่อการมองอนาคตในคณาชีพการงาน

การมองอาชีพในอนาคต	ทัศนคติแบบวิชาชีพ	
	\bar{X}	S.D.
ต้องการทำงานอยู่ที่เดิม	10.73	2.93
ต้องการไปอยู่สถานอื่น	11.94	2.47
ต้องการเปลี่ยนแปลง	10.91	2.87

จากตารางที่ 22 พบว่า อาจารย์วิทยาลัยครูที่ต้องการไปอยู่สถานอื่น มีคะแนนเฉลี่ยของ
ทัศนคติแบบวิชาชีพเท่ากับ 11.94 ส่วนคะแนนเฉลี่ยของอาจารย์ที่ต้องการทำงานอยู่ที่เดิมเท่ากับ 10.73

ตารางที่ 23 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของทัศนคติแบบวิชาชีพของ
อาจารย์วิทยาลัยครูที่มีต่อการมองอนาคตในคณาชีพการงาน

SOURCE	D.F.	S.S	M.S.	F	P
ระหว่างกลุ่ม	2	102.64	51.32	6.46	0.01*
ภายในกลุ่ม	402	3192.77	7.94		
รวม	404	3295.41			

* $P \leq .01$

จากตารางที่ 23 พบว่า อาจารย์วิทยาลัยครูที่ต้องการทำงานอยู่ที่เดิม ที่ต้องการไปอยู่
สถานอื่น และที่ต้องการเปลี่ยนแปลง มีคะแนนเฉลี่ยของทัศนคติแบบวิชาชีพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
ที่ระดับ .01

จากการทดสอบเพิ่มเติมโดยนำเอาคะแนนเฉลี่ยของทัศนคติแบบวิชาชีพ อาจารย์วิทยาลัยครู
ที่กองการทำงานอยู่ที่เดิม ที่กองการไปอยู่สถาบันอื่น และที่กองการเปลี่ยนงาน มาจับคู่กันเพื่อทดสอบ
ความแตกต่าง ซึ่งได้ทั้งหมด 3 คู่ ควบกัน และทดสอบโดยค่าสถิติ (S) ของเชฟเฟ่ (Scheffe's
Method) ก็ตารางที่ 24

ตารางที่ 24 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่าง ระหว่างคะแนนเฉลี่ยของทัศนคติแบบวิชาชีพ ที่มี
ต่อการมองอนาคตในสถานอาชีพการงานเป็นรายคู่

อนาคตในสถานอาชีพ	อยู่ที่เดิม	เปลี่ยนงาน	ไปอยู่สถาบันอื่น
อยู่ที่เดิม	0.00	.15	1.20 *
เปลี่ยนงาน		0.00	1.03 *
ไปอยู่สถาบันอื่น			0.00

* $P \leq .05$

จากตารางที่ 24 พบว่า อาจารย์วิทยาลัยครูที่กองการทำงานอยู่ที่เดิมกับที่กองการไป
อยู่สถาบันอื่น มีคะแนนเฉลี่ยของทัศนคติแบบวิชาชีพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 นอกจากนี้
อาจารย์ที่กองการเปลี่ยนงาน กับที่กองการไปอยู่สถาบันอื่น มีคะแนนเฉลี่ยของทัศนคติแบบวิชาชีพ
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตารางที่ 25 แสดงคะแนนเฉลี่ย และความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติแบบวิชาชีพ ของอาจารย์
วิทยาลัยครู ที่มีต่อความต้องการการศึกษาต่อในระดับสูง

ความต้องการศึกษาต่อ	ทัศนคติแบบวิชาชีพ	
	\bar{X}	S.D.
ได้ปริญญา เอกแล้ว	11.23	2.67
ต้องการศึกษาต่อ	10.75	3.21
เพียงพอแล้ว	10.36	3.06

จากตารางที่ 25 พบว่า อาจารย์วิทยาลัยครูที่ได้ปริญญา เอกแล้ว มีคะแนนเฉลี่ยของทัศนคติ
แบบวิชาชีพ เท่ากับ 11.23 คะแนนเฉลี่ยของอาจารย์ที่ต้องการศึกษาต่อ เท่ากับ 10.75 และอาจารย์
ที่เห็นว่าเพียงพอแล้ว เท่ากับ 10.36

ตารางที่ 26, แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของทัศนคติแบบวิชาชีพ ของ
อาจารย์วิทยาลัยครู ที่มีต่อความต้องการการศึกษาต่อในระดับสูง

SOURCE	D.F.	S.S.	M.S.	F.	P.
ระหว่างกลุ่ม	2	29.34	14.67	1.81	0.16
ภายในกลุ่ม	404	3282.53	8.12		
รวม	406	3311.87	22.89		

จากตารางที่ 26 พบว่า คะแนนเฉลี่ยของทัศนคติแบบวิชาชีพของอาจารย์วิทยาลัยครูที่ได้รับ
ปริญญาเอกแล้ว ของอาจารย์ที่ต้องการศึกษาต่ออีกและของอาจารย์ที่ไม่ต้องการศึกษาต่อ ไม่แตกต่างกัน
แต่อย่างใด

ตารางที่ 27 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างคะแนนเฉลี่ยของทัศนคติแบบวิชาชีพของอาจารย์
วิทยาลัยครูที่มีต่อการให้คำปรึกษาทางวิชาการ

การให้คำปรึกษา	ทัศนคติแบบวิชาชีพ	
	\bar{X}	S.D.
ไม่เคยให้คำปรึกษา	10.79	2.85
1 - 2 ครั้ง	10.92	2.69
3 - 4 ครั้ง	11.94	2.20
5 ครั้งขึ้นไป	10.95	3.24

จากตารางที่ 27 พบว่า อาจารย์วิทยาลัยครูที่ให้คำปรึกษาทางวิชาการสัปดาห์ละ 3 - 4 ครั้งนั้น มีคะแนนเฉลี่ยของทัศนคติแบบวิชาชีพเท่ากับ 11.94 ส่วนคะแนนเฉลี่ยของอาจารย์ที่ไม่เคยให้คำปรึกษาเลย เท่ากับ 10.79

ตารางที่ 28 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของทัศนคติแบบวิชาชีพของ
อาจารย์วิทยาลัยครู ที่มีต่อการให้คำปรึกษาทางวิชาการ

SOURCE	D.F.	S.S.	M.S.	F.	P.
ระหว่างกลุ่ม	3	60.77	20.25	2.51	0.06
ภายในกลุ่ม	401	3235.47	8.06		
รวม	404	3296.24			

จากตารางที่ 28 พบว่า อาจารย์วิทยาลัยครูที่ไม่เคยให้คำปรึกษาทางวิชาการ อาจารย์
ที่เคยให้คำปรึกษาทางวิชาการ 1 - 2 ครั้ง 3 - 4 ครั้ง และ 5 ครั้งขึ้นไปนั้น มีคะแนนเฉลี่ยของ

ทัศนคติแบบวิชาชีพไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 29 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของทัศนคติแบบวิชาชีพของอาจารย์วิทยาลัยครู ที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมทางวิชาการ ระดับชาติ

การเข้าร่วมกิจกรรมวิชาการ	ทัศนคติแบบวิชาชีพ		t
	\bar{X}	S.D.	
เคย	11.38	2.48	1.43
ไม่เคย	10.92	2.97	

จากตารางที่ 29 พบว่า อาจารย์วิทยาลัยครูที่เคยเข้าร่วมกิจกรรมทางวิชาการระดับชาติ มีคะแนนเฉลี่ยของทัศนคติแบบวิชาชีพ เท่ากับ 11.38 คะแนนเฉลี่ยของอาจารย์ที่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรมทางวิชาการระดับชาติ เท่ากับ 10.92 และพบว่า คะแนนเฉลี่ยของทัศนคติแบบวิชาชีพของอาจารย์ทั้งสองกลุ่มนี้ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 30 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของทัศนคติแบบวิชาชีพของอาจารย์วิทยาลัยครูที่ได้รับปริญญาสูงสุดในสาขาวิชาต่างกัน

สาขาวิชา	ทัศนคติแบบวิชาชีพ		t
	\bar{X}	S.D.	
สายการศึกษ	10.95	2.82	-1.72
นอกสายการศึกษ	11.56	2.95	

จากตารางที่ 30 พบว่า อาจารย์วิทยาลัยครูที่ได้รับปริญญาสูงสุดนอกสายการศึกษา มีคะแนนเฉลี่ยของทัศนคติแบบวิชาชีพ เท่ากับ 11.56 คะแนนเฉลี่ยของอาจารย์ที่ได้รับปริญญาสูงสุดสายการศึกษา เท่ากับ 10.95 และพบว่าคะแนนเฉลี่ยของทัศนคติแบบวิชาชีพของอาจารย์ทั้งสองกลุ่มนี้ ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 31 แสดงคะแนนเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติแบบวิชาชีพของอาจารย์วิทยาลัยครู ที่สอนในสายวิชาที่แตกต่างกัน

สายวิชา	ทัศนคติแบบวิชาชีพ	
	\bar{X}	S.D.
สายการศึกษาทั้งสิ้น	10.77	3.07
สายการศึกษา เป็นส่วนใหญ่	10.69	2.54
นอกสายการศึกษา เป็นส่วนใหญ่	11.77	2.79
นอกสายการศึกษาทั้งสิ้น	11.79	2.39

จากตารางที่ 31 พบว่า อาจารย์วิทยาลัยครูที่สอนวิชานอกสายการศึกษาทั้งสิ้น มีคะแนนเฉลี่ยของทัศนคติแบบวิชาชีพ เท่ากับ 11.79 ส่วนอาจารย์ที่สอนในสายการศึกษา เป็นส่วนใหญ่มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 10.69 ซึ่งค่าที่สาค

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 3.2 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของทัศนคติแบบวิชาชีพ ของ
อาจารย์วิทยาลัยครูที่สอนในสายวิชาต่างกัน

SOURCE	D.F.	S.S.	M.S.	F.	P.
ระหว่างกลุ่ม	3	91.49	30.49	3.81	0.01*
ภายในกลุ่ม	403	3220.39	7.99		
รวม	406	3311.86			

$$* P \leq .01$$

จากตารางที่ 3.2 พบว่า อาจารย์วิทยาลัยครูที่สอนในสายการศึกษาทั้งสิ้น สอนในสายการศึกษา เป็นส่วนใหญ่ สอนนอกสายการศึกษา เป็นส่วนใหญ่ และสอนนอกสายการศึกษาทั้งสิ้นนั้นมีคะแนนเฉลี่ยของทัศนคติแบบวิชาชีพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .01 แต่เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยของทั้ง 4 กลุ่ม มาจัดให้เป็นคู่ ๆ เพื่อทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของแต่ละคู่แล้ว ไม่ปรากฏว่ามีคู่ใด ที่มีคะแนนเฉลี่ยแตกต่างกัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย